Kære kongres.
Det er ikke altid lige let at finde ro i disse tider. Personligt går jeg rundt og er nervøs for den retning, som vores samfund er ved at tage.
Jeg er bange for, hvad der sker med vores samfund - både på kort og på lang sigt.
På kort sigt er jeg bange for, at jeg ikke vil bryde mig om det Danmark, vi bor i om 4 år.
Jeg er bange for, at det borgerlige sammenrend vinder næste valg, og at Anders Fogh fortsætter en valgperiode endnu.
Jeg er også bange for, at regeringen gennem sin politik er ved at ændre grundlæggende på den måde, der bliver ført og diskuteret politik på i Danmark.
Jeg er bekymret over, at det ikke rigtig lykkes oppositionen at få formuleret et samlet alternativ til regeringen.
Regeringen svigter
Det er desværre lykkedes regeringen at overbevise for mange danskere om, at de er bedst til at levere varen.
Men vi ved jo alle sammen godt, at det er løgn.
Sandheden er jo, at regeringen svigter.
Sandheden er, at regeringen fører en politik, som er til skade og ikke til gavn for Danmark.
Regeringen svigter de svageste, når de vælger at skære i den offentlige transport.
Regeringen svigter de svageste, når de vælger at skære i børnepasning og i efteruddannelse.
Og regeringen svigter de allersvageste, når de vælger at finansiere skattestoppet ved at skære i ulandsbistanden. Men ikke nok med, at regeringen fører en politik, som svigter de svageste.
Regeringen ønsker ikke at være sammen om fremtiden.
For regeringen svigter fremtiden, når de lader hånt om afviklingen af statsgælden og samtidigt skærer i den vigtige uddannelse.
Regeringen svigter de kommende generationer, når de vælger at ignorere de miljøproblemer, som vi står overfor.
Og regeringen svigter de fremtidige generationer, når de nægter at foretage de reformer af vores velfærdssamfund, som vi alle ved er nødvendige, men som rækker længere frem end næste valg.

De eneste, som vinder noget ved regeringens politik er de som har i forvejen. Det er de velbjærgede boligejere i Nordsjælland.
Jeg mener helt ærligt, at regeringen svigter Danmark. For ikke nok med at regeringen svigter de svageste. Den skaber også flere svage.
Regeringen står for egoisme. Den står for utryghed. Og den står for en kortsigtet populisme, som ikke er hverken Danmark eller danskerne værdig.
Socialdemokraternes værdier
Kære kongres! Det er altså ikke det, som vi står for! Vi vil aldrig stå for egoisme og utryghed. Vi har et helt andet samfund for øje. Vi vil et samfund, hvor det er fællesskabet, der er i centrum.
Vi vil et samfund, hvor vi skaber mulighed for at det enkelte menneske kan udfolde sine talenter. Vi vil levere langsigtet tryghed, så det enkelte menneske kan gå trygt i seng og glæde sig til morgendagens udfordringer.
Nu har vi kæmpet i mere end 100 år for at befri det enkelte menneske fra lønslaveriet. Vi har kæmpet i mere end 100 år for at give det enkelte menneske mulighed for at vælge. Vi har kæmpet for at gøre det enkelte menneske frit. Og det er faktisk det, vi stadig kæmper for.
Vi vil levere den sande frihed. Ikke en eller anden liberal frihed, hvor den stærkeste får leveret frihed til ikke at skulle tage ansvar for den svage.
Nej - en sand frihed, hvor hvert eneste menneske gennem fællesskabet får de muligheder, der skal til for at få et godt liv.
Kære venner! Det er os, der har bygget velfærdsstaten op, og det er os, der kan og skal føre den videre. Vi skabte fremtidens velfærdssamfund i 90'erne - indtil vi tabte regeringsmagten i 2001.
I de sidste 3 år har Danmark bevæget sig væk fra fremtiden.
Kære venner! Vi skal 'tilbage til fremtiden.' Det er simpelthen bydende nødvendigt for det her land.
De 7 punkter
Men hvordan vender vi så tilbage til fremtiden. Hvordan vinder vi næste valg? Vi har valgt at gå til valg på 7 punkter.
Og de 7 punkter. Ja - de er for så vidt fine nok. De har bare mere karakter af et finanslovsudspil end et helt valgprogram. Punkterne er gode og rigtige, men alene tegner de ikke billedet af en sammenhængende vision for fremtidens Danmark.

Når vi siger, at regeringen har stjålet vores politik, er det fordi, at de 7 punkter ikke alene kan tegne en vision for fremtiden.
Når regeringen så selv påstår, at de har ført vores politik ud i livet, er det forkert. De har ganske vist lavet noget der skulle minde om de 7 punkter, men vi ved jo, at det ikke er socialdemokratisk politik.
Alligevel må det give os stof til eftertanke. For når regeringen så let kan lave noget, der ligner de 7 punkter, så er det måske fordi, at de 7 punkter ikke repræsenterer hele det Socialdemokratiske svar på en vision for fremtiden.
Argumentet er, at de syv punkter er det, vi skal gå til valg på, men at der ligger mere politik bag dem. Mit svar er:
Så lad os vise vores politik frem. Lad os gå i offensiven!
Hvis vi præsenterede en større vision for fremtiden, så ville regeringen aldrig prøve at kopiere den. Regeringens borgerlige designpolitikere ville simpelthen ikke kunne præsentere en finanslov, der indeholdt de store visioner, som vi har for fremtiden.
Kontrakt med vælgerne
Det er bare ligesom om, at vi ikke rigtigt kommer helt ud over rampen med de store visioner, som vi løber rundt med i vores hjerter. Det er som om, at vi har svært ved at danse den dans, som statsministeren har budt op til.
Anders Fogh praktiserer en strategi, hvor han laver en kontrakt med vælgerne. En 'noget for noget' politik, som ikke er det danske demokrati værdigt.
Hvorfor skal politik reduceres til nogle konkrete valgløfter, der kun rækker et par år ud i fremtiden? Er det fordi, at vælgerne er blevet dummere? Svaret er nej.
Men Anders Fogh benytter sig af sin kontrakt-tankegang, fordi han ved, at han ellers ville være dømt ude af statsministeriet inden længe.
Han er nødt til at lave kortsigtede kontrakter med vælgerne, fordi de ikke stoler på hans motiver. Han er nødt til at få vælgerne til at fokusere på nogle få konkrete valgløfter, mens han i det skjulte kan skære i danskernes service.
En sådan kontrakttilgang ødelægger vores demokratiske forståelse, hvor vælgerne stemmer på den politiker, der bedst kan varetage ens standpunkter. Anders Fogh er i gang med at reducere demokratiet til et supermarked med billige spotvarer i glitrende indpakning.
Vi skal gå en anden vej
Kære kongres. Det, jeg her har beskrevet, er ikke vores vej. Vores politik skal aldrig

reducere demokratiet til et supermarked.
Vi skal ikke bruge en strategi, hvor vi blot leverer nogle umiddelbare hurtige løsninger.
Vi skal turde stole på det overbevisende argument. Og vi skal turde stole på, at kortsigtede løfter kun giver mening, hvis de er en del af en langsigtet vision.
Regeringen mener selv, at den har 2 trumfkort på hånden. To områder, hvor vi på forhånd skulle være sat ud af spillet.
Jeg taler her om skattepolitikken og udlændingepolitikken.
Det er områder, hvor regeringen føler sig sikre, og hvor de mener, at enhver offentlig debat vil være til deres fordel.
Samtidig forsøger regeringen at udmanøvrere os på vores kerneområde - nemlig velfærdspolitikken.
Det er smart af regeringen, selvom vi selvfølgelig aldrig vil tillade de borgerlige at blive toneangivende på velfærdsområdet.
Jeg mener til gengæld, at vi kan lære noget her. Ikke af regeringens pseudovelfærdspolitik, men af dens strategi.
Jeg tror på, at vi kan sætte en socialdemokratisk dagsorden ikke bare på velfærdsområdet, men også på de områder, hvor regeringen lige nu føler sig mest tryg. Faktisk mener jeg, at vi er fuldstændig nødt til at sætte en offensiv dagsorden på skattepolitikken og på udlændingepolitikken.
Skattepolitikken
Jeg mener godt, at vi kunne være gået mere offensivt til værks på skatteområdet.
Jamen, sidder nogle af Jer sikkert og tænker, skattepolitikken er da et af de områder, hvor regeringen står stærkest, og hvor vi står svagest.
Det er rigtigt. Men der er jo ikke nogen naturlov, der siger, at det skal være sådan.
Tænk hvis vi kunne erobre skatteområdet fra de borgerlige.
Regeringens skattestop har betydet massive stigninger i den brugerbetaling, som vi alle sammen bliver pålagt, når vi bruger forskellige ydelser fra den offentlige sektor.
Lad os gå endnu mere i offensiven med det brugerbetalingsstop, som jeg til min store glæde har konstateret er blevet en del af vores fælles skatteudspil med de radikale?
Derudover er SR-skatteudspillet altså ikke noget at klappe alt for højt i hænderne af.
Der mangler klare prioriteringer og en klar fordelingsprofil. Udspillet handler mere om det vi ikke vil, end det vi vil.

Vi vil ikke beskatte boligejerne særlig meget mere! Vi vil ikke lade afgifterne stige særlig meget mere! Det er det, vælgerne har kunnet læse i avisen. Og det er altså ikke ligefrem offensiv politik!
Det kan godt være, at det er de radikale, der har holdt igen. Men hvis man ikke kan blive enige om nogle offensive gennemtænkte bud, så skulle man måske overveje at fremlægge sit eget skatteudspil.
Jeg kender Socialdemokraternes udspil ret indgående. Og ved I hvad! Det er faktisk et hamrende godt skatteudspil, hvor vi foreslår lavere skat på arbejde! Derfor ærgrer det mig, at vi ikke får fortalt vælgerne, hvad vi egentlig vil.
Det, der står tilbage. Ja - Det er det vi ikke vil!
DSU's råd må være, at Socialdemokraterne får sat deres egen offensive dagsorden på skatteområdet.
Integration
Regeringens andet trumfkort er udlændingepolitikken. Anders Fogh vandt sidste valg på en stram udlændingepolitik, og alt peger på, at der bliver lagt i kakkelovnen til et nyt valg, der skal omhandle flygtninge og indvandrere.
Regeringen vil bryste sig af den begrænsede tilstrømning og Dansk Folkeparti vil kræve, at samtlige flygtninge forsvinder før de får deres asylansøgning behandlet.
Når vi bliver spurgt, om hvad vi vil med udlændingepolitikken, skal vi være klare i mælet. Her hjælper det hverken at snakke udenom eller at henvise til de 7 punkter.
Jeg mener, at vi bør gå i offensiven på udlændingedebatten. Vi er nødt til at fortælle, at det handler om integration! Vi skal fortælle lige ud, at det handler om at integrere de flygtninge og indvandrere, der er kommet - og som kommer - til Danmark.
Og for at kunne få held med det projekt, er vi er nødt til at dæmme op for familiesammenføringerne.
Vi kan ikke se på, at integrationen bliver sat tilbage, fordi forældede og udanske kulturmønstre resulterer i, at alt for mange unge mennesker bliver ofre for tvangsægteskaber - i nogle tilfælde pakket ind i et såkaldt arrangeret ægteskab.
Derfor skal vi holde fast i den familiesammenføringspolitik, som vi har vedtaget i vores parti! Også selvom, at de radikale pludselig turer frem med ufravigelige krav.
Politikken er ikke køn, men lige nu er den et nødvendigt onde. Og hvis nogen er uenige i det, så er det en god ide at tage en intern debat med Mogens, der har holdt fast i en human og rigtig linje på dette centrale område.

De her regler er nogle nødvendige midler lige nu. Men det, som vi ofte glemmer at tale om, det er målet. Vi glemmer at fortælle, at vi ikke vil svigte den voksende gruppe af mennesker med anden etnisk baggrund, der er ved at udgøre en regulær underklasse i det her samfund.
Nu har vi i over 100 år kæmpet for at løfte underklassen ud af armod. Så kan det ikke være rigtigt, at vi blot lader stå til, mens en ny underklasse vokser frem.
Jeg mener, at vi kan sætte en socialdemokratisk dagsorden på integrationsområdet, som vil betyde, at det er de borgerlige og ikke os, der frygter dette emne ved kommende valg.
For de borgerlige hverken kan eller vil føre en reel integrationspolitik.
Regeringens udlændingepolitik har ene og alene bestået i en lang række stramninger, mens den daglige integrationsindsats er blevet fuldstændig ignoreret.
Vi skal gå forrest her.
Mange af svarerne hørte vi i Mogens tale lige for lidt siden, men de skal ikke kun gives her i salen. De skal ud til vælgerne ligesom i går aftes i profilen.
Vi skal fortælle vælgerne:
At det er os, der vil sikre at alle indvandrere får en uddannelse og et arbejde.
At det er os, der vil sikre, at alle indvandrere lærer dansk.
At det er os, der vil give indvandrerne en fremtid, hvor de er en del af Danmark.
Vi skal fortælle vælgerne, at det er vores politik og ikke regeringens, der giver den gode integration.
At det er vores politik og ikke regeringens, som sætter en stopper for bandekriminaliteten.
At det er vores politik og ikke regeringens politik, som kan løse ghettoproblemerne.
Og at det er vores politik som skaber og prioriterer fællesskabet, så vi alle sammen kan gå fremtiden trygt i møde.
For tryghed kræver fællesskab.
Det er det, som Anders Fogh aldrig har forstået og aldrig kommer til at forstå.
Og det er derfor, at regeringen reelt ikke har nogle bud på en integrationspolitik.
Men det har vi, og jeg mener, at det er en stor fejl, hvis vi holder disse bud hemmelige for vælgerne.
DSU's råd er, at alle bakker op om den indvandringspolitik, som vi har vedtaget med et overvældende flertal, og som Mogens på fornem vis har lagt frem.

Når vi fremover bliver spurgt, hvad vi mener om udlændingepolitikken, så må svaret være: At vi har en fast politik på spørgsmålet om tilstrømning, og at vores klare fokus ligger på at integrere de mennesker, der er ved at gå til i deres respektive ghettoer! Og det vil vi, fordi Socialdemokraterne ikke ønsker at skabe en ny underklasse!

Velfærd og Fremtid

For vi ønsker at skabe et samfund, hvor der er plads til nutiden og til fremtiden. Vi ønsker at skabe et samfund, hvor alle er med, og hvor der ikke eksisterer nogen underklasse. Men det gør vi ikke ved at hænge fast i fortiden. Vi må og skal se fremad.

Både vi og regeringen er fastlåst i en angst for at lave de reformer, som vi jo alle sammen godt ved er nødvendige, og som kun kommer til at gøre mere ondt, jo længere tid vi venter.

Det er ikke nødvendigvis noget sjovt område at gribe fat i.

Men det er et område, hvor vi bliver nødt til at gå forrest, for ellers bliver det os og vores politiske visioner, der bliver taberne, når de borgerlige en dag fælder velfærdssamfundets grundpiller med henvisning til, at den offentlige økonomi ikke længere kan løbe rundt.

Vi skal handle nu! Det kræver både prioriteringer og investeringer.

Og vi er altså nødt til at turde tage debatten om hvordan velfærdssamfundet skal indrettes. Jeg mener også, at vi parate til at gøre det.

For vi har jo gjort det, når det handler om at ville investere. Socialdemokraterne med Mogens i spidsen er gået forrest når det handler om investeringer i forskning og uddannelse. Det er dejligt at se.

For det er jo os, der har svarerne.

Det er os, der vil velfærdssamfundet.

Det er os, der vil investere i fremtiden.

Og det er vigtigt, for uden disse investeringer har vi intet at

bygge videre på.

Jeg talte om tryghed tidligere, og tryghed er netop at vide, at der er råd til at videreføre velfærdssamfundet - også om 10,20 og 30 år.

Tryghed er at vide, at vi bekymrer os om fremtiden i dag. At de nødvendige investeringer bliver foretaget.

Og, at investeringerne giver afkast.

Og det er ikke mindst derfor, at det så vigtigt, at Anders Fogh får en enkeltbillet ud af statsministeriet ved næste valg.
For Anders Fogh vil ikke investere i fremtiden.
Det eneste Anders Fogh vil investere i er genvalg.
Viden og uddannelse
Men vi ved, at det er viden og uddannelse, der skal bære fremtidens vækst og velfærd.
Vi ved, at det er viden og uddannelse, vi som land skal leve af i fremtiden.
Og vi ved, at de penge, som vi investerer i bedre uddannelse i dag, kommer mange gange igen i fremtiden.
Men uddannelse er ikke en engangsforestilling.
Det var det måske før i tiden, men tiderne skifter og vi skal følge med.
I dag er det sådan, at de ting, man lærer som ung er forældede længe før, man er færdig på arbejdsmarkedet.
Derfor skal vi også satse massivt på opkvalificering og efteruddannelse.
For det er opkvalificering, der bliver grundstenen for trygheden på fremtidens globaliserede arbejdsmarked.
Det er opkvalificering, der skal sikre, at også ældre medarbejdere har en plads på fremtidens arbejdsmarked. Derfor er det også helt forrykt, at Anders Fogh kan vælge at skære på efteruddannelse.
Men sandheden er jo, at Anders Foghs svar er, at vi skal sænke de laveste lønninger, og at lønmodtagerne selv må betale, hvis de vil opkvalificeres.
Men vi vil i en anden retning. Det er en sværere vej, men riget ved vejens ende er til gengæld så meget smukkere. Vi vil investere i det enkelte menneske.
Ikke for at undgå at virksomhederne flyttes til Thailand, men for at sørge for, at et nyt job venter, når det gamle er forsvundet.
Jeg ser gerne et fremtidigt arbejdsmarked, hvor tid og råd til efteruddannelse er indarbejdet som en naturlig del af lønmodtagernes arbejdsforhold.
Afslutning
Lad mig afslutningsvis slå fast at:
Vi Socialdemokrater har rigtigt meget at byde på.
Men vi skal turde at byde.
Selvfølgelig skal vi komme med konkrete valgløfter, som kan indfries nu og her, men

det er ikke nok.
Lad os fortælle danskerne den historie, som vi fortæller hinanden.
Lad os fortælle danskerne, hvad frihed og tryghed betyder i fremtiden.
Lad os fortælle danskerne, at vi kan bevare velfærdsstaten, men at vi er nødt til at ændre den for at kunne bevare den.
Hvis min frygt for, at de borgerlige får fire år mere til at smadre Danmark, ikke skal blive til virkelighed, så er vi nødt til gå i offensiven.
Men hvis vi gør det. Hvis vi går i offensiven. Så er jeg også sikker på, at vi kan feje Anders Fogh og hans borgerlige sammenrend af banen, og skabe et Danmark, hvor vi er rustet til fremtiden
Og hvor vi er sammen om fremtiden.
Fortsat god kongres...